

in tulil vanje, če so kje srečali mlado žensko s takim in takim otrokom. Vsi so ga začudeno gledali. Revež se je vsem smilil, s silo so ga morali spraviti spat in jed so tudi komaj spravili vanj. Vse je kazalo, da bo ob pamet. Tinko in Srečo pa so našli čez pet dni nekje v Podselih. Daleč ju je vleklo. Tinkino truplo je bilo baje precej razjedeno. Nekaj je bilo od rib, drugo pa so bili Srečini zobje. Saj pravim, otrok je bil zelo močan in ko sta se potapljali, se je moral pač krčevito držati svoje matere in jo grizti. Strežek je romal v Podseli. Kakor so povedali sta se slučajno znašla tam tudi kramarja od beneške meje, ki sta kupila krsto in plačala pogreb. Duhovnika ni bilo. Strežek se je vrnil oslabel. Pomiril se je pa. Zdaj leži in si bo še opomogel. Drugače pa je še zmerom tak, kakršen je bil. Ko so ga tolažili, je pokimal z glavo in udano rekel: No ja, saj to je bila navsezadnje njena edina sreča, da je umrla.

Včeraj sem napisal očetu dolg odgovor. Pisal sem mu o svojih težavah in ga potolažil. Naj potrpi, sem mu rekel, in naj si nikar tako ne žene k srcu svojega težkega stanja; prej ali slej bo nas vse doletela sreča.

Pozdravljamo pomlad

Bogomil Fatur

Prijatelji popotni, ustavimo korak,
dvignimo čela kvišku, pozdravimo pomlad!
To noč se je rodila in kdor je živ in mlad,
bo stopil v slavno jutro kot čez kristalni prag.

Pustimo čakajoči, naj preko naših glav
nebeški prapor solnce kot slap z višav zvihra,
naj veter donkihotsko v rogove zaigra
in črni zbori bórov naj se zvrste v pozdrav.

Potem stopimo vase, skoz mračna vrata ran,
prižgimo v prsih plamen, zanetimo požar,
ko sinejo vsa srca, jih zmagoslavno v dar
ponesemo pomladi na belo čisto dlan.

Pozdravljamo pomlad! Pozdravljamo jo tisočkrat!
Nam draga je izvoljena, zavoljo večnih nad!
Nad njene prsi nagnjenim bo potešen naš glad.
Pozdravljamo pomlad! Pozdravljamo pomlad!